

som værende i overensstemmelse med det danske arbejdsretlige grundlag.

I Arbejdsrettens dom hedder det bl.a.: »Arbejdsretten finder det utvivlsomt, at konflikten i såvel Brørup-sagen som Ikadan-sagen alene har til formål at sikre Specialarbejderforbundet i Danmark overenskomster inden for forbundets naturlige fagområde, og at SID's interesse i at opnå overenskomst med virksomhederne under hensyn til dette forbunds position og medlemstal samt ansættelsesforholdene i de to virksomheder har den fornødne styrke og aktualitet. Arbejdsretten finder endvidere, at det ved bedømmelsen heraf er uden betydning, at det arbejde, der søges overenskomstdækket, er dækket af overenskomster indgået med Kristelig Fagforening. Det bemærkes herved, at Kristelig Fagforening med hensyn til medlemmer og overenskomstdækning står i et frit konkurrenceforhold til Specialarbejderforbundet i Danmark, og at denne konkurrence ikke er underlagt de begrænsninger, som kan følge af en tilslutning til en fælles hovedorganisation. Det er derfor også uden betydning, om overenskomsterne mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening er kollektive overenskomster i arbejdsretslovens forstand.«

Forslagsstillerne er imidlertid af den opfattelse, at så langvarige konflikter med så omfattende skadevirkninger for de ramte virksomheder og deres medarbejdere, og som, jf. kendelsen fra Arbejdsretten, reelt blot er udtryk for magtkampe mellem konkurrerende

arbejdstagerorganisationer, er uacceptable. Forslagsstillerne finder det derfor nødvendigt at få præciseret og indsnævret det retlige grundlag for at kunne iværksætte faglige blokader.

Efter forslaget vil det fortsat være muligt at iværksætte blokader med det formål at opnå overenskomst med henblik på generelt at forbedre løn- og arbejdsvilkårene på virksomheden. Hvis den blokerende faglige organisation har flertallet af medarbejderne som medlemmer, sker der overhovedet ingen ændringer i forhold til den nuværende retstilstand. Dette er ligeledes tilfældet, hvis medarbejderne på virksomheden ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst, eller hvis en eventuel kollektiv overenskomsts bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår ikke i det væsentlige generelt er på samme niveau, som hvad der normalt er gældende for tilsvarende arbejde i den del af landet, hvor virksomheden er beliggende. Blokaderetten er i disse situationer altså fortsat til stede, også selv om den blokerende faglige organisation kun har et mindretal af medarbejderne på virksomheden som medlemmer.

Begrænsningen af retten til at iværksætte blokade omfatter efter forslaget således kun de situationer, hvor den faglige organisation alene har et mindretal af medarbejderne som medlemmer på en virksomhed, og hvor denne har indgået en kollektiv overenskomst med løn- og arbejdsvilkår, der ikke afviger væsentligt fra det normale niveau for tilsvarende arbejde i det lokale område.

Skriftlig fremsættelse

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af retten til at iværksætte faglige blokader på arbejdsmarkedet.

(Beslutningsforslag nr. B 18).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.